

Tempel Ridder Ordenens historie

Tidligere Ordensselskaber

Navnet Tempel Ridder Ordenen er hentet fra middelalderens ridderorden Tempelherreorden (lat. Pauperes commilitones templique Salomonis, den militære og religiøse orden af Jerusalems tempels fattige Riddere), der blev grundlagt i 1118 af Hugh af Payens og Godfrey af St. Omer sammen med seks andre riddere. Det var meningen at beskytte pilgrimme, der rejste under korstogene til Jerusalem og som derfor ofte blev overfaldet af banditter. Den nye orden fik pavelig bekræftelse under kirkemødet i Troyes i år 1128 og dens regler blev skrevet af mystikeren Bernhard af Clairvaux. Overfor patriarken af Jerusalem, aflagde Ridderne de almindelige munkeløfter om lydighed, fattigdom og kyskhed, og lovede også, at i Guds navn at kæmpe for pilgrimme og de hellige steder i Palæstina. Navnet Tempelridderne var en henvisning til Ordenens oprindelige hovedkvarter i en del af det kongelige palads i Jerusalem, som grænsede op til Al'Aqsa Moskéen som ligger på den plads, hvor Salomons tempel lå ifølge overleveringerne. Da korsfarerne mistede det Hellige Land i 1291 blev hovedkvarteret flyttet til Cypern.

Med tiden blev Ordenen yderst velhavende og fik også stor politisk magt, som blev set på med ublide øjne af både verdslige og åndelige ledere. Den franske konge Philip den Smukke ønskede personligt at komme til ordenens rigdom og han formåede at arrangere det pavelige valg efter Pave Bonifacius, så da hans egen kandidat, Clemens V, blev valgt lod han i år 1307 alle Tempelherrerne i Frankrig arrestere, men fik også alle andre lande undtagen Portugal til at følge trop. Blandt de anholdte var også Ordenens Grand Master Jacques de Molay, og han og de andre Tempelherrer blev under tortur afpresset "tilståelser" af påståede overtrædelser af loven. Mange Tempelherrer blev henrettet ved brænding på bålet. Den sidste, der skulle brændes (ristet over en langsom ild) var stor Mester Jacques de Molay. Da han besteg bålet, tog han alle de tilståelser tilbage, han tidligere havde givet under tortur, bedyrede Ordenens uskyld og påkaldte kong Philip den Smukke og pave Clemens V, til inden for et år at blive holdt ansvarlige for Guds domstol. Inden året var slut var Philip den Smukke og pave Clement V begge døde.

Det nuværende Broderskab

Den nuværende Tempel Ridder Orden foregiver ikke at være en historisk fortsættelse af den middelalderlige Tempelherreorden, men har optaget deres navn, og nogle af deres ydre attributter, og holder den højt i ære. Tempel Ridder Ordenen i sin nuværende form stammer fra USA. I år 1840 startede seks håndværker i Baltimore det som skulle blive en enorm afholdsbevægelse, og

som fik navnet Washington Bevægelsen. Denne bevægelse, som førte hundreder af tusinder af mennesker ud af alkoholmisbrug var meget løst organiseret. Dette førte til at en mere velordnet form blev eftersøgt og dette blev opnået ved at man i 1842 etablerede Ordensselskabet The Order of Sons of Temperance (Ordenen Afholdenhedens Sønner). Den tog som sit motto, Kærlighed, Renhed og Troskab og antog som sit symbol den ligesidede trekant. Ganske snart opstod der i Sons of Temperance en søgen efter endnu mere avancerede former af ordensarbejde med grader, der svarede til Ordens motto. Arbejdet i denne retning begyndte i foråret 1845 og førte til den første særskilte forening, **Marshall Temperance Fraternity** (Marshall Afholdenhedens Broderskab) blev dannet. Senere blev navnet ændret til Marshall Temple of Honor, nr. 1, og d. 5. december 1845 installeredes de første embedsmænd i dette tempel. Denne dag tæller siden da som Tempel Ridder Ordens indstiftelsesdag. Til at starte med var Templars of Honor kun åben for medlemmer af Sons of Temperance, men på et årligt møde i Cincinnati i 1849 blev det besluttet, at Orden ville være en uafhængig organisation uden nogen forbindelse med Moderordenen. I 1851 indførtes tre nye grader i Ordenen, og dermed arbejder templer i de grader, som stadig er gyldige. Ordens virksomhed i USA aftog så småt og ophørte i sidste ende på et tidspunkt under eller kort efter anden verdenskrig.

Tempel Ridder Orden i de nordiske lande

I Sverige - og dermed de nordiske lande – blev Tempel Ridder Orden indført af ingeniør Emil O. Johansson Han var medlem af Ordenen i USA og i maj 1887 da han vendte tilbage til Sverige og sin hjemby Gränna, havde han sørget for at han havde fået fuldmagt af Ordenens ledelse i USA at forsøge at oprette et Tempel i Sverige. Det første svenske Tempel, Alpha, nr. 1, blev oprettet den 26. oktober samme år i IOGT-logen Tre Liljors lokale i Gränna. Fra Gränna spredte Ordenen sig til det nærliggende Jönköping, men også til Sundsvall og Härnösand.

Det frø, som blev sået i Gränna, er siden vokset til et træ med grene i hele Skandinavien. Ordenen blev således indført i Danmark i 1904, Norge 1922, Færøerne 1933, Island 1949 og Finland i 1952.

På det årlige møde i Orden øverste styrende organ, Supreme Council, i USA 1938, blev det besluttet at tilbyde den skandinaviske Ordensgren at overtage den øverste ordensledelse. På det tidspunkt, havde Ordenen et par hundrede medlemmer i USA, mens de nordiske grene talte deres medlemmer i tusindvis, især fordi Orden store fornyer, Oscar Eklund, løftede Ordenens arbejde i de nordiske lande til et indholdsmæssigt plan, som man aldrig havde oplevet i USA. Oscar Eklund blev Ordenens højeste embedsmand, Supreme Templar (senere Supreme Grand Master) eller som det hedder nu Højeste Stor Mester. Udviklingen af Ordenen i Norden har været meget succesfuldt og Ordenens lære har vist sig at være egnet til at tiltrække interesse fra mange mænd, der er på udkig efter højere etiske standarder for deres livsstil.